

Sygn. akt I C 411/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daria Dusanowska

Protokolant: sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2016 roku w Głubczycach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko A. D.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 411/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 sierpnia 2015 roku, wniesionym do tutejszego Sądu, powód (...) z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie na jego rzecz od A. D. kwoty 9.168,69 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 4.995,36 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.173,33 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy zawartej w dniu 13.11.2008 r. z (...) Bank S.A. Powód wskazał, iż w dniu 4.01.2010 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z (...) Bank S.A., a następnie z dniem 1.06.2012r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) Bank S.A.

z siedzibą w W., która następnie zmieniła nazwę na (...) Bank S.A.

z siedzibą w W.. Z uwagi na niewiązywanie się dłużnika ze zobowiązań, wypowiedziano mu umowę kredytu.

W dniu 17 września 2015 roku w sprawie sygn. akt I Nc(...) Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w G. wydał nakaz zapłaty przeciwko A. D., nakazujący zapłatę kwoty 9.168,69 zł na rzecz powoda wraz z żądanymi odsetkami.

Pozwany A. D. w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał ponadto, iż ewentualne przedawnienie roszczenia nie powoduje, iż zobowiązanie pozwanego wygaśnie.

Na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 roku pozwany A. D. podtrzymał stanowisko wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 listopada 2008 roku A. D. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 5.546,43 zł.

W dniu 13.11.2008 r. złożono dyspozycję uruchomienia pożyczki.

dowód: - umowa pożyczki z dnia 13.11.2008r. – k. 46-49 akt,

- dyspozycja uruchomienia pożyczki – k. 50 akt,

(...) Bank S.A. z siedzibą w W., następca prawny (...) Bank S.A.

z siedzibą w K., w dniu 6 grudnia 2010 roku sporządził bankowy tytuł egzekucyjny nr (...).

dowód: - bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 6.12.2010r. – k. 51 akt

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 stycznia 2011 roku

w sprawie sygn. akt I Co (...) bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 6.12.2010 r. nadano klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikowi A. D., ograniczając zakres egzekucji prowadzonej w oparciu o ten tytuł wykonawczy do kwoty 11.092,86 zł.

dowód: - postanowienie z dnia 18.01.2011r. sygn. akt I Co (...) - k. 52 akt

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. W. N. postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 roku sygn. akt Km (...) umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec A. D., wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

dowód: - postanowienie z dnia 18.06.2012r. – k. 69 akt

Na podstawie umowy z dnia 25 czerwca 2014 roku nr (...) Bank S.A. z siedzibą w W. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz (...)

(...) z siedzibą

w W.. Umowa objęła m.in. wierzytelność przysługującą zbywcy przeciwko A. D. z tytułu umowy pożyczki z dnia 13.11.2008 r.

dowód: - umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami – k. 17-24 akt,

- zawiadomienie z dnia 25.06.2014r. – k. 42 akt

Pismem z dnia 1.08.2014 r. A. D. został wezwany do zapłaty kwoty wierzytelności.

dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 1.08.2014r. – k. 43-45 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron i które również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Mając na względzie stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uwzględnił podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia, co w konsekwencji uzasadnia oddalenie powództwa.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwościom, iż umowa kredytu została zawarta przez (...) Bank S.A. z siedzibą w K. w ramach prowadzonej przez ten podmiot działalności gospodarczej, a zatem termin przedawnienia w niniejszej sprawie wynosił 3 lata.

Przepis art. 123 § 1 k.c. przewiduje przerwanie biegu przedawnienia. W przepisie tym ustawodawca enumeratywnie wskazał okoliczności, które powodują przerwanie biegu terminu przedawnienia, do których zaliczono:

1. każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia zaspokojenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
2. uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
3. wszczęcie mediacji.

Dokonując oceny zarzutu przedawnienia podkreślenia wymaga, iż powodem w niniejszym postępowaniu jest nabywca wierzytelności nie będący bankiem, zaś pierwotny wierzyciel będący bankiem czynności egzekucyjne podejmował na podstawie wystawionego przez siebie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016r. sygn. akt III CZP 29/16 stanowisko, iż nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC z 2005 r., nr 4, poz. 58, wyroki 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC - ZD z 2013 r., nr 1, poz. 7, z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP z 2014 r., nr 6, poz. 60, z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 - nie publ.). Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.) a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14, OSNC z 2015 r., nr 12, poz. 137, wyroki z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP z 2004 r., nr 11, poz. 141, z dnia 23 stycznia 2007 r., V CSK 386/07, z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 439/11, z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 - nie publ.). Natomiast umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (vide: uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank i musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14). Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Podkreślenia wymaga, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, iż w stosunku do powoda nie będącego bankiem nie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia w wyniku działań podejmowanych przez pierwotnego wierzyciela na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Wobec tego przyjmując jako datę wymagalności roszczenia co najmniej datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), a mianowicie 6 grudnia 2010 roku, uznać należy, iż wytoczenie powództwa w dniu 27 sierpnia 2015 r. nastąpiło już po upływie trzyletniego terminu przedawnienia roszczenia.

Dodatkowo podkreślenia wymaga, iż w istocie strona powodowa nie odniosła się merytorycznie do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, wskazując jedynie, iż ewentualne przedawnienie roszczenia dochodzonego w sprawie nie spowoduje wygaśnięcia zobowiązania pozwanego.

Reasumując powyższe rozważania uwzględniając zarzut przedawnienia roszczenia Sąd oddalił powództwo (...) z siedzibą w W. przeciwko pozwanemu A. D..

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.